

[Mejdahl]

sen ved hushandler, for at få gang i boligsalget og fremme mobiliteten på boligmarkedet. Den 13. august 1990 var det en del af petroleumsløslig, at boligpakken skulle forlænges, og nu forlænges boligpakken så igen, og Folketinget ved hvorfor. Jeg håber, at vi med denne forlængelse har passeret hurdlen for tvangsauktioner og for stagnation i ejendomshandler, og at vi så får nogle langsigtede løsninger, som giver os ro på boligmarkedet, så danskerne igen kan disponere i tillid til gældende regler, så trygheden for familierne genoprettes, også selv om vi har lavinflation.

Derfor støtter vi denne 6 måneders forlængelse af boligpakken, så boligministeren og Folketinget får den fornødne tid til at planlægge en sikker fremtid for boligejerne.

Holger K. Nielsen (SF):

Nu kender jeg jo hr. Mejdahl fra onkring to års samarbejde i Boligudvalget, og jeg ved, at hr. Mejdahl er et godt menneske. Det har jeg stor respekt for, men jeg vil godt lige gøre hr. Mejdahl opmærksom på, at når han i dag siger, at han regner med, at det er sidste gang, vi skal forlænge boligpakken, så har hr. Mejdahl jo sagt det samme før. Det er det, der har været karakteristisk, at hver gang, vi har vedtaget disse ting, har det været midlertidige ordninger. Alle ordførere og regeringen har sagt, at der jo kun er tale om midlertidige ordninger. Det sagde man i december 1989, det sagde man i maj 1990, det sagde man i august 1990, og nu siger man det igen i december 1990.

Man har sagt det fire gange inden for et år. De tre af gangene har det ikke holdt stik, fordi alle interessegrupper plus fru Kirsten Jacobsen er kommet løbende og har krævet forlængelse af boligpakken. Hvad får hr. Mejdahl til at tro, at det skulle ændre sig, når stempelfritagelsen nu udløber 1. juli 1991? Så vil hr. Mejdahl da igen se ejendomsmæglerne komme løbende og sige: Jamen hvis man nu genindfører stempelforfikften, går handelen fuldstændig i stå. Det er jo det, der er problemet med midlertidige forlængelser af denne karakter: Når man stopper forlængelsen, kommer alle interessenterne og forlanger forlængelser, at denne stempelfritagelse skal fortsætte. Der er ingen som helst grund til at tro, at det vil være anderledes, når vi nærmer os 1. juli 1991, hr. Mejdahl, og derfor må vi få sat en stopper for det.

Vi stillede et ændringsforslag om, at stempel-fritagelsen udgår. Det ændringsforslag blev desværre nedstemt, og på den baggrund skal jeg meddele, at SF stemmer imod det samlede lovforslag ved tredjebehandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet er glad for ministerens positive vilje, det vil vi gerne understrege, det er også det, der er brug for.

Det er rigtigt, at det har været en lang række af forlængelser, vi kan alle sammen historien og datoerne, som hr. Mejdahl beskrev dem. De er jo helt korrekte, og det er jo også sandt, at man hver gang har talt om, at det er en midlertidig løsning. Nu er det sådan i boligpolitik, at det ord har ikke den samme valør, som det ellers har. Men jeg vil godt meddele ministeren, at Fremskridtspartiet ikke vil holde op med at kræve boligpakken forlænget, før på det tidspunkt regeringen endelig tager sig sammen til at komme med nogle forslag om nogle langsigtede løsninger. Det er det, der skal til. Det er det, der har manglet.

Det er uacceptabelt, at regeringen i 2½ år ikke har villet gøre noget som helst på dette område, medmindre man blev tvunget til det. Det handlede kun om, at enkelte ledende medlemmer af regeringspartierne i sommerferierne rendte rundt og lovede boligejerne både det ene og det andet, som statsministeren hurtigst muligt hev igennem. Det samme gentog sig her i valgkampen.

Regeringen har selv bedt om at få 6 måneder til, og det har vi så accepteret, selv om vi mener, at man kunne have gjort det hurtigere. Da er det på tide, at regeringen i de 6 måneder finder ud af, at det ikke længere kan nytte noget at køre friløb på dette område. Regeringen er nødt til at gøre op med sig selv, hvem den holder mest af. Er det boligejerne eller hr. Svend Auken, for det er det, det handler om.

Man kan ikke begge dele. Så længe regeringen vil holde en dør åben for et nyt skatteforlig med Socialdemokratiet, nægter man at gøre noget på ejerboligområdet. Nu har det altså været i 2½ år, og jeg ved ikke, hvilken tålmodighed regeringen har, men regeringen må bare være indstillet på, at hvis man ikke selv stiller beslutninger, vil den hele tiden blive stillet over for krav om en yderligere forlængelse. Det er bare sørgeligt, hvis det skal være sådan. Det kan landets boligejere ikke være tjent med.